

Parochiecontact

RK Parochie St. Franciscus van Assisië te Reijmerstok

Editie 68: juni / juli 2020

Voor onze geliefde pastoor René Graat
Uit: "wat mijn hart je zeggen wil", verzamelde gedichten van Hans Stolp
Ingezonden door Lilian Moerdijk

In memoriam

Hij liet zijn lichaam los en keek nog één maal om:
dat oude lichaam, verstild
En levenloos op bed,
hij had het niet meer nodig nu
en daarom legde hij het af
zoals wanneer een oude mantel
na volbrachte dienst wordt afgedankt.

Toen ging hij heen,
gehuld in 't stralend licht
Van engelen, die hem halen kwamen,
In vol vertrouwen ging hij met hen mee.

Zijn aardse leven was voltooid
Hij wist het zelf en had er vrede mee
Was slechts met zorg vervuld om wie hij achterliet.

Maar nu, nu zag en voelde hij hoe datzelfde stralend licht,
Dat hem omhulde, uitging naar de aarde om als ongeziene kracht
degenen die hij achterliet te steunen en te troosten.

Daarom kon hij zelf getroost, bemoedigd, verder gaan,
op weg naar Christus, zijn eigenlijke thuis.
Voltooid zijn aardse taak;
met liefde krachtig, zelfbewust had hij volbracht wat hem te doen gegeven
werd.

Gerijpt tot vrede, overgave, werd hij feestelijk, om wie hij naar zijn diepste
wezen was en om de liefde die hij had geleefd,
Gods wereld binnengeleid.
Zo werd zijn dood een geboorte, en neemt hij daar de plaats in,
door Christus zelf hem toebereid.

Deze plek in het Parochiecontact herinnert ons aan René's inspirerende columns, geschreven vanuit zijn hart. Wij zullen René nooit vergeten.

Pastoor René Graat
25 juli 1945 - 11 april 2020

Beste parochianen,

Op 4 maart hebben wij nog samen met onze pastoor vergaderd over de gebeurtenissen voor de komende maanden in onze kerk. De vieringen van kindercommunie, het vormsel en de Bronk waren in voorbereiding. Er leek toen geen vuiltje aan de lucht totdat het virus kwam. Dat uitgerekend onze pastoor hierdoor getroffen zou worden kwam als een donderslag bij heldere hemel. Na een ziekbed van bijna drie weken op de afdeling intensive care volgde op Stille Zaterdag 's middags het bericht dat onze pastoor was overleden.

Hoewel het voor ons hart moeilijk is om te aanvaarden dat we zijn energie, inspiratie en gulle lach voortaan moeten missen, kunnen we ons troosten met de gedachte dat Pastoor Graat zelf zo'n rotsvast vertrouwen had in "Hem daarboven". René was er heilig van overtuigd dat hij pas gehaald zou worden wanneer zijn tijd gekomen was.

Toen pastoor René Graat ca.12 jaar geleden in ons cluster kwam, was dit voor onze parochie een zegen. Zijn drijfveer als pastoor was: "Handen en voeten geven aan het Geloof". Enerzijds was hij standvastig en glashelder in zijn geloof. Anderzijds gaf hij er ook zijn eigen kleur aan. Soms kon je hem zien denken en leek het of hij zich afvroeg: "Wat zou Jezus met deze vraag doen?". Zijn streven om in de Geest van Jezus te leven en vooral ook te handelen, zelfs als dat niet "helemaal volgens het boekje" was, kenmerkte zijn hele leven.

Wij verliezen in hem een herder die goed op de kudde paste. Door zijn fotografisch geheugen kende hij iedereen bij naam, jong en oud. Hij was de voorvechter binnen de jonkheden van Reijmerstok en Terlinden om meiden op te nemen in hun bestuur. Hij was het die de Jonkheid meehielp bij het opzetten van de feesttent. En op vrijdag was hij aanwezig om het eerste vat bier aan te slaan en "inne te dreinke". Hij was een bemiddelaar, oordeelde niet maar probeerde gezamenlijk oplossingen aan te dragen om ergens uit te komen. Zijn preken gaven voldoende stof tot nadenken voor de rest van de week. Met trots sprak hij ook over de restauratie van de muurschildering, de nieuwe vloerbedekking en verlichting in onze kerk. Daar kunnen ze hier in Reijmerstok "greutsch op zeen".

Het parochiebestuur wil iedereen bedanken voor het meeleven en de gebeden voor het herstel van de pastoor. Het was tevens indrukwekkend om te zien hoe heel de gemeenschap heeft meegeleefd tijdens de tocht door ons dorp op weg naar zijn laatste rustplaats in Banholt.

Aan ons de taak zijn werk nu voort te zetten, samen met zijn opvolger.

Dat hij ruste in vrede.

Het parochiebestuur

Gedich vuur pesjtoer

18-4-2020

Mienge Paosje

*Es sjtraks de doedsklok weer zal lowwe
en dier dan kaomt nao mieng begreffenis,
wilt daan neet beuëke, mè gaot zinge
umdat 't vuur mich dan Paosje is.*

*En laot de muziek daan mer kleenke
en zingt un witte Ingele-mis.
Laot op de koer de blomme bleenke,
zeet blij umdat 't vuur mich dan Paosje is.*

*En es dur mich dan hebt begrave
en zeuke gaot oe get te dreenke is:
gaot dan dao heen, mè wilt bedeenke
dat ich neet kaom...
umdat 't mienge Paosje is.*

Van Pierre Theunissen uit Eijsden.

Begrafenis van René Graat

Op zaterdag 18 april was de begrafenis van René Graat. Er mochten tijdens de afscheidsdienst slechts een beperkt aantal mensen aanwezig zijn. Namens de parochie Reijmerstok waren 2 mensen van het parochiebestuur en 2 mensen van onze Jonkheid aanwezig. Het was een mooie en ontroerende dienst, voorgegaan door pastoor Frits Janssen. Bij het binnendragen van René Graat werd 'Erbarme Dich' uit de Matthäus Passion gedraaid. Een indrukwekkend moment om nooit te vergeten..... Na afloop van de dienst werd het lichaam met paard en wagen naar het kerkhof in Banholt gebracht, begeleid door familie, parochiebestuursleden en jonkheidleden (van Noorbeek, Banholt, Terlinden en Reijmerstok). Langs de weg stond wederom een indrukwekkende erehaag. Om een indruk te geven omtrent de mooie afscheidsdienst, publiceren wij in dit parochiecontact de twee lezingen, preek en voorgelezen brief van Bisschop Harrie Smeets.

Eerste lezing

Ze zeggen dat je gestorven bent, en dat is ook zo.
Je handen hebben de onze en de dingen om je heen losgelaten.
Je kijkt niet meer door het raam naar het weer van vandaag.
Je luistert niet langer als ergens een deur opengaat en je zegt niet meer:
kom binnen.
Je zegt de woorden niet meer die je vroeger zei.
Het is stil geworden om je heen.
Maar toch horen we je nog spreken en zien we met gesloten ogen,
wat je deed, toen je nog gaande en staande bij ons was.
Nee, je zult pas echt dood zijn, als we je konden vergeten en als je,
weggewist uit ons geheugen, ons niet meer bij zou staan met raad en daad
van toen.
Dat doe je dus nog als wij over jou verhalen vertellen: hoe je het leven zag
en de mensen en wat je zou doen als je voor vragen stond waar wij voor
komen te staan.
Nee, alles is nog niet voorbij.
Je leeft nog in onze verhalen over jou.
Onze handen kun je niet meer vasthouden, maar wel onze woorden en de
ogen van ons hart.
En daar zul je leven tot alles is volbracht.

In een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Want als je van iemand houdt, dan laat je die mens eeuwig leven.

Twede lezing: Johannes 11,17-27

Toen Jezus daar aankwam, hoorde Hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Toen Marta hoorde dat Jezus onderweg was, ging ze Hem tegemoet, terwijl Maria thuisbleef. Marta zei tegen Jezus: “Als U hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat God U alles zal geven wat U vraagt.”

Jezus zei: “Je broer zal uit de dood opstaan”. “Ja”, zei Marta, “ik weet dat hij bij de opstanding op de laatste dag zal opstaan”.

Maar Jezus zei: “Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven. Geloof je dat?” “Ja Heer”, zei ze, “ik geloof dat U de Messias bent, de Zoon van God, die naar de wereld zou komen”.

Preek, door pastoor Frits Janssen

Toen ik zaterdag 21 maart jl. René belde, werd ik begroet met een geweldige hoestbui en de mededeling dat hij zich belabberd voelde. Hij was op dat moment toch bezig met zijn parochies, hoe het in de Goede Week moest gaan. Hij maakte zich zorgen hoe de paascommunie bij de zieken te krijgen. Mijn advies was; ”Laat dat iemand van jouw vrijwilligers doen. Die kunnen dat ook”. Zijn antwoord was: ”Dat is nog niet zo gek”. Dat zijn de laatste woorden die ik van hem heb gehoord. Toen ik twee dagen later hoorde dat hij was opgenomen in het ziekenhuis, was dat geen verrassing. Dat het zo snel erger werd dat heeft mij en ook u familie en zijn parochianen niet zien aankomen. En toen ik zaterdag jl. vernam dat hij was overleden was dat een mededeling die hard aankwam. Een hartenkreet kwam bij mij naar boven en wellicht dat u familie dat ook hebt gehad en ook de mensen van Banholt, Noorbeek en Reijmerstok, de mensen van de Federatie Terlinden? Margraten, het dekenaat, zijn medebroeders van Mill Hill, zijn vele vrienden in Rome en Congo: “René, wat hubste os aangedaan”.

We mogen natuurlijk niet deze kreet blijven roepen. Daar doen we René geen eer mee aan en bewijzen wij ons zelf geen goede dienst. Wij willen een ogenblik positief stilstaan bij het overlijden van René. Op dit moment lijkt de wereld een beetje leeg, zoeken onze harten troost in het ritme van

de herinnering. Verdriet vermengd met dankbaarheid.

Toen René 12 jaar geleden benoemd werd tot pastoor van Banholt, Noorbeek en Reijmerstok waren de mensen van deze parochies blij hem te mogen verwelkomen. Want hij was al aangekondigd als iemand die tussen de mensen zou gaan staan. De jaren als missionaris in Congo hadden dat aangetoond. en hoe....? In 12 jaar heeft René zich bemind gemaakt bij jong en oud, niet alleen in zijn parochies maar ook daarbuiten. Als familiemens was hij dat bij u familie natuurlijk allang. René heeft van zijn parochies gemeenschappen gemaakt. Hij was een bevlogen en enthousiast priester die voor iedereen klaar stond, Hij maakte geen onderscheid. Iedereen was hem even lief. Hij was altijd spontaan en eerlijk in de omgang, beschikte over een flinke dosis humor en ging opgewekt door het leven. Er was altijd die glimlach, dat goede humeur, die helpende hand, die schouder om op uit te huilen. Mensen konden bij hem altijd terecht met hun zorgen, hun vragen, met hun klein en groot verdriet. Kortom: Hij was een echte herder voor de mensen, stond midden tussen hen in. Gemeenschapszin stond bij hem hoog in het vaandel. Zijn woorden waren stevast: “De kerk is meer dan een gebouw, wij zijn samen de kerk”. Hij was stimulator als het ging om het in stand houden van tradities en oude gebruiken. Hij zei heel vaak: “Tradities en oude gebruiken hielden in het verleden de gemeenschap bij elkaar en nu nog en dus moeten wij ze koesteren en niet verloren laten gaan”. Zo stak hij de jonkheden een hart onder de riem voor alles wat zij deden. Hij ging voorop bij het jaarlijkse den- kappen en planten. Processies waren hem heilig en van gemeenschapsfeesten als de kermis en Karnaval kon hij intens genieten. Hij had plezier als de mensen plezier hadden en hij dronk met hen op zijn tijd een glaasje bier.

Geloven was voor René een werkwoord. Zijn leven was daarvan een levend getuigenis. Al doende gaf hij als een echte herder het geloof door. Zijn motto was: geloven handen en voeten geven. Die houding dwong respect af en wees anderen de richting hoe te gaan. René had één fout, als je dat een fout mag noemen: Hij kon niet nee zeggen als mensen hem ergens voor vroegen. Altijd zei hij: ja .”Als parochianen hem daar wel eens op aanspraken, was zijn antwoord: “Jullie komen niks tekort”. Heel voortvarend heeft hij samen met het kerkbestuur leiding gegeven aan de Federatie Terlinden/Margraten. Deze Federatie kwam in 2017 tot stand na jaren van vermoeiend vergaderen. Mede door hem kwamen de parochies Banholt, Margraten, Noorbeek en Reijmerstok tot elkaar. René was

voorzitter. Hij benadrukte steeds dat deze parochies tot samenwerking moesten proberen te komen op pastoraal vlak. Daarnaast had hij zitting in het bestuur van het dekenaat Gulpen. Ook hier sprak hij zijn woordje mee. René was en bleef een gedreven bestuurder, maar vooral een warme en hartelijke mens en pastoor. En zo zullen wij ons hem blijven herinneren.

In het evangelie hoorde u hoe Lazarus door Jezus uit de dood wordt teruggeroepen. Wanneer jezelf iemand verliest, dan zou je niets liever willen dan dat zo iets mogelijk zou zijn. De dood gaat lijnrecht in tegen alles wat wij willen en verwachten. Maar dat verhaal van Lazarus wordt ons niet verteld om ons illusies voor te spiegelen. De dood is in ieder mensenleven een werkelijkheid waar we niet om heen kunnen, ook Lazarus niet. Maar dit verhaal wil ons wel duidelijk maken, dat de macht van de dood beperkt is. De dood is niet in staat om alles wat er in een mensenleven is opgebouwd aan liefde en menselijkheid te breken. Wij bewaren in ons hart zoveel fijne herinneringen aan voorbije jaren, aan vreugdevolle momenten, aan samen gedragen verdriet samen met René. Niemand kan ons dat afnemen. Mensen hechten aan elkaar en worden onvergetelijk. En wanneer iemand voor ons zomaar onvergetelijk kan worden, dan is dat zeer zeker voor God, die hart en nieren doorgrondt. En Hij is bij machte om ons door de dood heen tot nieuw leven te brengen. Van dat nieuwe leven mag René Graat nu voor altijd genieten. Moge hij bij God de rust vinden, die hij zich hier niet gunde.

Brief van Harrie Smeets, bisschop van Roermond

Aan de familie, vrienden en parochianen van pastoor Rene Graat. U allen wil ik langs deze weg mijn welgemeend medeleven bij dit sterven uitspreken. Normaal gesproken zou Vicaris Franssen aanwezig zijn geweest, maar normale omstandigheden bestaan even niet meer. Dat Rene Graat als pastoor in zijn parochies zeer gezien was, bleek wel uit de veelheid van gebeden om herstel van gezondheid voor deze herder.

Zelf heb ik hem ontmoet toen ik afgelopen zomer in het dekenaat was, ter kennismaking. In Banholt vond er een ontmoeting plaats met vertegenwoordigers van de jonkheid van enkele dorpen. Dat gebeurde onder zijn leiding. Wat mij daarbij opviel was de manier waarop deze jonge mensen naar hem keken, met hem omgingen. Ik meende duidelijk te kunnen zien dat ze heel vertrouwd waren met elkaar, en tegelijkertijd sprak

er genegenheid en respect uit hun contact. Dat is verder niet te bewijzen, maar voor wie de ogen opent was het wel zichtbaar. Volgens mij hoort het contact tussen een pastoor en zijn mensen ook zo te zijn. Zoiets te mogen ervaren, stemt tot dankbaarheid.

Dat hij uiteindelijk op Paaszaterdag, ondanks alle gebeden, toch gestorven is, stemt dan ook tot verdriet. Maar ook spreekt er hoop uit: op Paaszaterdag rustte Jezus in het graf, maar op Paaszondag is hij verreezen. We vertrouwen erop dat ook deze mens in de Verrijzenis van Christus mag delen.

Dank voor uw goede zorgen en gebeden voor hem. Ik wens u allen veel sterkte bij het verwerken van dit verlies. En tot deze confrater wil ik zeggen; Rene, A-Dieu: tot ziens bij God, Heer geef zijn ziel de eeuwige rust.

En het eeuwige licht verlichte hem
Dat hij ruste in vrede.

Een dankwoord van familie Graat:

Beste Parochianen van René

april 2020

Toen René in 2008 in zijn parochies werd geïnstalleerd stortte hij zich na 36 jaar werken in Congo vol overgave op zijn nieuwe missie, zijn Heuvelland.

Wij stonden aan de kant en hoorden zijn verhaal als we hem bezochten, of als dat voor hem te lang duurde kwam hij het ons thuis vertellen, hij moest zijn verhaal van zijn nieuwe missie aan ons kwijt. Zo liet hij ons deelgenoot zijn om het wel en wee van zijn parochies met ons te delen. Op deze wijze heeft René meer dan 12 jaar jullie Herder mogen zijn, in vreugde en verdriet ging hij jullie voor en wij waren er trots op.

Dan wordt het 23 maart en René wordt in het MUMC opgenomen . Corona, het slaat in als een bom, drie weken van hoop en vrees en dan wordt het Paaszaterdag, we mogen hem voor het laatst vast houden. Om 13.29 uur sterft René aan het Corona virus.

De week die dan volgt beleven we deels in een roes, op 18 april brengen we hem na een besloten afscheids Eucharistie naar zijn laatste rustplaats. De bloemengroet van onze kleinkinderen gaan samen met ome René mee in zijn graf, het gemis wat dan blijft is niet te bevatten.

Jullie gaven bij zijn uitvaart zoveel aandacht en eer aan onze broer en oom, een staatshoofd waardig.

Van uit de grond van ons hart dank voor alles wat jullie René hebben laten zijn en hij voor jullie heeft mogen doen, in het Heuvelland was hij in zijn element.

Bedankt.

Familie Graat.

Fanfare St. Franciscus

2020 het jaar dat onze fanfare 70 jaar bestaat. Het is een jaar dat we niet snel zullen vergeten. Zoveel plannen, zoveel muziek op de bok liggen en ja die ligt er nog steeds....

We mogen vanwege de corona crisis niet samen repeteren, geen concerten houden, geen Poorten en ga zo maar door. Dit alles omdat het virus om zich heen grijpt en we de grip moeten terugkrijgen.

Uiteraard willen we allemaal dat ons leven of onze hobby als eerste weer terugkomt in het “normale” regime, maar dat is nu nog niet mogelijk. Het is de vraag wat het nieuwe “normaal” zal worden en hoe ons regime eruit komt te zien.

Het jaar 2020 kleurt zwart, omdat we afscheid moesten nemen van meneer Pastoor, maar ook van andere trouwe supporters van onze vereniging. Ook al konden we niet op onze gebruikelijke manier afscheid nemen of ons medeleven tonen, we zijn wel met onze gedachte bij de nabestaanden.

Je hoort en leest veel over het virus en ja wat is nu waarheid en wie heeft er gelijk en wie vaart de juiste koers? Dit zullen we misschien over een jaar kunnen vertellen maar nu blijft het gissen. Dus laten we vooral ook kijken naar de positieve dingen die deze onwerkelijke situatie met zich mee brengt. Voor de fanfare is samen muziek maken ons hoofddoel. De leerlingen hebben via videobellen gewoon les. En vanaf mei kunnen ook weer fysieke lessen starten. Dus onze toekomst maakt nog volop muziek. De leden hebben net voordat we moesten stoppen met repeteren veel nieuwe muziek gekregen en ook is er via internet veel aanbod van muziek om uit te voeren, al is het dan thuis achter de geraniums....

Maar muziek hoor je ook als je naar buiten gaat, is het jullie ook opgevallen hoe de vogels nu het hoogste lied fluiten? Vooral toen het heuvelland was afgesloten voor dagjes mensen en de bijgeluiden dus minimaal waren floten ze voor ons de mooiste concerten. En gezoem van de bijen, dikke hommels en de rond fladderende vlinders laten zien dat we altijd en overal muziek kunnen horen. Geniet er vooral ook van!

Ook de kunstenaars van onze Poorten zitten niet stil, bijvoorbeeld via facebook starten ze allemaal initiatieven en laten ze ons via de digitale wereld genieten van hun kunst. Zo maakte een kunstenares allemaal hartjes welke ze uitdeelde aan mensen die gewoon aan het werk zijn. Naast dat zij een doel had voor haar kunst, kregen de mensen die het ontvingen een hart onder de riem en een lach op hun gezicht. Ook de mensen die van deze actie hoorden kregen een positief gevoel.

We hebben nu meer tijd voor het gezin en de medemens. Het is dan wel op 1,5 meter afstand, maar als je nu door het dorp gaat zie je veel meer mensen even een praatje maken. Ook ontstaan er prachtige initiatieven en wordt er gedacht aan de medemens. We krijgen ook weer waardering voor alles wat we eerst voor lief namen. Het huis komt bij velen straks fris en fruitig de crisis uit en vergeten hobby's zijn weer opgepakt. Wie heeft er niet weer eens lekker een legpuzzel gemaakt? Laten we hopen dat we ook straks als we het weer “drukker” krijgen, toch tijd blijven vrij maken voor de “simpele” dingen en dat we weer met volle teugen genieten van alles.

Dus voor nu houd geduld en volgend jaar genieten we nog meer van onze tradities en muziek die dit jaar in de kast blijven.

Op dit moment hebben we al onze activiteiten moeten uitstellen. Het is nu nog onduidelijk wanneer we weer activiteiten gaan uitvoeren maar geloof ons, als het zover is horen jullie het als eerste.....

Met muzikale groet,
Fanfare St. Franciscus

Op 26 juni vindt de lancering plaats van het digitale dorpsplein van de gemeente Gulpen-Wittem. Hierop is alle nieuws te vinden van verenigingen, bedrijven en inwoners. Iedereen kan deelnemen en berichten plaatsen. Het is heel gebruikersvriendelijk.

Houd de gemeentelijke nieuwspagina in de gaten in Gulp en Geul, daar zal elke week een tipje van de sluier opgelicht worden.

Halloheuvelland is de naam van het platform en het is al te vinden op internet: www.halloheuvelland.nl

Iedereen kan inloggen en een account aanmaken. Geef aan van welk dorp je inwoner bent, plaats een leuke foto van jezelf in het profiel en doe mee! Meedoen mag al vóór de lancering op 26 juni. Maak zelf een berichtje, een activiteit voor de agenda of een hulpvraag, etc. Het platform is van en voor ons allemaal.

Bij vragen zijn wij bereikbaar.

Groeten van jullie dorpsverbinders.

Felix Lacroix (flacroix@home.nl/043-8501371)

Rina Engelen (r.engelen@ziggo.nl/06-52874814)

Voor de lieve en troostende woorden die wij mochten ontvangen
toen wij op 5 april 2020 afscheid moesten nemen van onze
onvergetelijke man, pap en opa

Frans Canisius

zeggen wij u van harte dank

**Interview René Graat door Maurice Essers (voorzitter
Stichting Katholiek Erfgoed), van 2 jaar geleden**

Hoe bent u priester geworden? Wat heeft u geïnspireerd?

Ik denk dat het een combinatie is geweest van verschillende factoren. Ik ben opgegroeid in een omgeving waarin dienstbaarheid hoog in het vaandel stond. Verenigingsleven, noem maar op. Het geloof in God was erg belangrijk. Er werd weinig over gesproken, maar er werd wel naar geleefd. Je kwam er vanzelf wel achter. Er was een open sfeer waar je over kon praten en nadenken. Ik voelde me daarin vrij. Je kwam bepaalde mensen tegen die je inspireerden, zoals iemand van de congregatie van Mill Hill. Daar ben ik toen achteraan gegaan. Uit mezelf. Ze kwamen niet ronselen, want dat was er ook wel in die tijd. Ik heb van mijn keuze geen spijt van gehad. Ik ben bij de congregatie veel mensen tegengekomen, die me inspireerden. De roeping gaat trouwens niet van het ene op het andere moment. Een roepingsproces is iets van jaren. Het is nog steeds aan de gang. Ik ontdek nog steeds van alles. Je moet je blijven herbronnen. Wanneer je zegt “vanaf mijn wijding doe ik niets meer” dan houdt je het niet lang vol. Dus het is een combinatie van factoren, van mensen vooral die ik ben tegengekomen geweest. Vooral ook veel mensen in Congo, waar ik in de missie werkzaam ben geweest, die me zeer gesteund hebben.

In 2007 was ik zoekende: wat te doen? Na 35 jaar Congo wist ik: naar Congo ga ik niet terug. Ik kwam de pastoor van Schin op Geul tegen, Frans Mol. Hij is van onze congregatie. Hij gaf aan dat ik eens moest nadenken om in Nederland te blijven. Daar kwam nog een schoonzus bij, die zei dat

ik steeds heb gedaan wat me is opgedragen. Ze zei dat ik eens moest nadenken wat ik zelf zou willen. Dat heeft me aan het denken gezet. Wat ikzelf graag zou willen, gezien alles wat ik meegemaakt en meegekregen heb in Congo. Zo wilde ik hier blijven en kon ik via bisschop Wiertz in drie parochies terecht. Dat is al weer ruim 10 jaar geleden. Op 8 december jl. bij zijn afscheid in Rolduc ben ik, toen hij even alleen zat, naar mgr Wiertz toegegaan. Hij sprong meteen op: *“Och jong, hoe is het in het heuvelland?”*. Ik wilde hem twee dingen zeggen. Ten eerste hem bedanken dat ik afgelopen 10 jaar in zijn bisdom kon werken. *“Ben je gek, zei hij. Ik was veel te blij dat je hier bent”*. En ten tweede wilde ik hem bedanken voor het voorbeeld dat hij gegeven heeft. Hij keek op met een smile van oor tot oor en zei: *“Dank je”*. En dat was het. Hij is een voorbeeld voor me geweest om trouw te blijven aan hetgeen wat hij niet gekozen heeft, maar aangenomen heeft, namelijk om bisschop te worden. Er zijn veel momenten geweest waarop dat niet gemakkelijk zal zijn geweest. Ik bedoel dan al de misbruikzaken en de slachtoffers. Daar heeft hij niet om gevraagd, maar hij is er niet voor weggelopen. Dat vind ik knap.

Het is nu april. De Broonk, leeft die al bij de mensen?

Ja, zeker. Je ziet nu al dat de heggen geschoren worden zodat met de Broonk alles piekfijn in orde is. De Broonk brengt mensen bij elkaar. Dat is een belangrijk element. Het is gemeenschapsvormend. Bijkomend is dat het zuiverend werkt. De tuinen worden gepoetst, de stoep wordt geschrobd. De mensen hier geloven in God en beleven dat op hun manier. Dat is erg fijn. Vroeger was er dwang of, beter, een sociale verplichting bij. Als je niet naar de kerk ging op een zondag dan wist meteen de hele straat het. Dat is gelukkig niet meer zo. De geloofsuitdrukking van tegenwoordig is meer spontaan en persoonlijke in de zin van: ik wil dat zelf doen. De mensen vinden ook: als we geen Broonk hebben dan is de kermis geen kermis. Ik probeer als de gelegenheid zich voordoet het geloof erbij te betrekken. De Broonk is immers ook een uitdrukking van ons geloof. Ik zeg dan: OK, u komt niet elke zondag in de kerk, maar er zijn ook andere manieren om het geloof te beleven dan elke zondag naar de kerk gaan. De Broonk is daar één van. Maar dan moeten we wel voorop stellen dat de Broonk geen gezellige wandelclub is. Als je zo nodig tijdens de processie iets moet vertellen, vertel dan iets wat handen en voeten heeft of wees stil en bid. Daarom vind ik het bijvoorbeeld belangrijk dat in de processie een rozenkransgebed gebeden wordt.

Hoe worden de vrijwilligers gemotiveerd voor de Broonk?

In de eerste plaats is het de Jonkheid die de Broonk overal organiseert. Op de jaarvergadering wordt besproken wie wat gaat doen. Waar we kunnen helpen doen we dat. In Reijmerstok is dan gelijk ook de kermis. In de avond zijn er concerten en zondag is er de Broonk. Daar wordt dan zo nodig geholpen. Ook nieuwe mensen in het dorp krijgen een uitnodiging. Van lieverlee komen ze erachter dat er een Broonk is waar ze aan mee kunnen doen. Niet zozeer meelopen als wel meedoen. Je ziet die mensen ook meedoen en meelopen. Dat geldt echt voor iedereen. Zo werd me onlangs op een basisschool gevraagd of een islamitisch jongetje in de processie zou mogen meelopen. Ik dacht: we hebben allemaal dezelfde God en de Broonk is ervoor om “dank je wel” aan Hem te zeggen, dus hij is van harte welkom.

Je hoort wel eens zeggen dat de kerk niet met de tijd is meegegaan.

Wat vindt u daarvan?

De mensen die me kennen vragen dat niet meer. Ik zeg dan: het christendom is nog nooit van een tijd geweest. Dat was het 2000 jaar geleden ook niet. Tegen de stichter, Jezus Christus, werd al gezegd: als jij je mond niet houdt, dan kom je aan het kruis. Ze hebben hem niet gedreigd. Hij wist zelf: als ik zo doorga dan zal het uiteindelijk het kruis worden. Zijn eerste kameraden hielden de eerste dagen na Pasen de deuren dicht. Ze wisten: wij zijn niet van deze tijd. En 2000 jaar geschiedenis laat zien dat het niet van deze tijd is. Van geen enkele tijd: het geloof en de kerk staan boven de tijd. Maar geloofsvormen en uitdrukkingen die zijn afhankelijk van de tijdgeest. Dus als ze zeggen het geloof is niet van deze tijd. Dan zeg ik: sorry, het geloof is nooit van een tijd geweest.

U heeft me een beetje op de vingers getikt toen ik het had over de meiden in Noorbeek en Banholt.

Ja, pas op. Als je hier tegen iemand van Banholt of Noorbeek zegt dat ze een mooie Meiden hebben, dan kijken ze je vreemd aan. Het is wel een den, maar geen Meiden. In Noorbeek is er de Brigidaden en in Banholt de Gerlachusden.

Betekenen deze heiligen, Gerlachus en Brigida, dan zo veel voor de mensen?

Laat ik het zo zeggen. Soms moet ik weer een kleine herinnering naar boven halen over Gerlachus of Sint Briej en dan is het: “Ah, ja”. Met andere woorden de heiligen betekenen soms niet al te veel. Wel in Wittem en Banneux. Daar gaan de mensen naar toe, te voet. Als iemand ziek is, dan gaan de vrienden en vriendinnen te voet naar Banneux. Mijn vader ging bijvoorbeeld vroeg in de ochtend wekelijks te voet vanuit Heerlerbaan naar Wittem voor mijn moeder.

Speelt de Broonk ook bijvoorbeeld voor zieken?

Als zodanig, als ze langskomt, zitten ze op een stoel of achter het venster. Mensen in bejaardenhuizen worden opgehaald, zodat ze mee kunnen vieren. Ik probeer ze ook te betrekken bij de Heilige Huisjes. Daar wordt een lezing gehouden die met de Eucharistie te maken heeft. Dan doe ik ook altijd een gebed voor de noden van het dorp. Jonge mensen, mensen die net getrouwd zijn, mamma's in verwachting en mensen die ziek zijn. We betrekken het op de plaatselijke geloofsgemeenschap.

We hadden het onlangs over de Broonk en Sjef Hutschemakers, kunstenaar geboren in Banholt.

Ja, hier ligt toevallig een boekje op tafel van hem over de staties. Hij vroeg me een keer: “kunnen we die kruisweg niet eens opnieuw uitgeven?”. Ik wilde dat wel doen, maar op een andere manier. We hebben het toen zo verdeeld dat ieder een tekst bij een kruiswegstatie doet. Bij elke statie vind je een tekst van Sjef en een van mij. Vorig jaar is hij overleden. De Broonk was zo belangrijk voor hem. Hij is gestorven, zeer plotseling, terwijl hij bezig was een schets in te kleuren van een broonkscene. Die schets van de broonk hebben we op het altaar gezet bij de begrafenis.

Is er een toekomst voor de katholieke tradities?

Hoe het wordt dat weet ik niet. Het zal allemaal wel anders worden. Maar het is nu ook anders dan 50 jaar geleden. Vandaag leven we wel dankzij de inzet van mensen van 50 jaar geleden. Daarom zeg ik, ik doe wat ik kan. Een voorbeeld. De den gisteren van Noorbeek. Het is traditie dat ik een klein gebedje doe voor de eerste slag met de aks, die ik zelf moet geven. Gisteren heb ik gebeden en toen de den naar beneden kwam bleek er geen kop in te zitten. Die is ooit eruit gebroken, dus daar konden we niet mee naar Noorbeek. We hadden een nieuwe den nodig. Toen heb ik gebeden: *“Lieve Heer, we waren net bij u maar het is niet goed gegaan. Wilt u er alstublieft voor zorgen dat het met deze den wel goed gaat?”* Kijk, zo bid

ik wel eens vaker. Ik doe wat ik kan, maar U moet het Uwe doen. Ik heb een nauwe band met Onze Lieve Heer. Zo raakte ik een keer in Congo van de weg bekneeld in de modder. Ik kon door het ruitje uit de auto kruipen, maar er was geen boom om de auto met een lier uit de modder te trekken. Ik was op weg om elders de H. Mis te doen en werd een beetje kwaad. Ik zei: *“Onze Lieve Heer, als U me hier niet uit haalt dan moet U die H. mis zelf doen”*. Uit een onmogelijke hoek voor de lier heb ik vervolgens de auto toch uit de modder kunnen trekken. Ik dankte de Heer en zei: *“Ja, die H. Mis zal ik wel doen”*. Dus ja, hoe het verder gaat, dat weet je soms niet, maar ik heb er wel vertrouwen in.

Bericht van onze Burgemeester Nicole Ramaekers-Rutjens

Pastoor René Graat is niet meer, dit doet veel pijn. Een warm mens, goede herder, wijs door zijn eenvoud en toegankelijkheid met een groot hart voor de medemens en onvoorwaardelijk in zijn passie voor Afrika.

Zijn moderne en praktische levensopvatting gaf glans aan zijn authentieke geloofsovertuiging! Een mensenmens uit duizenden met een oprechte liefde voor ons dialect en onze Limburgse volkscultuur.

Pastoor René,
rust zacht,
wij blijven van je houden.

Op Stille Zaterdag 11 april 2020 is op 74-jarige leeftijd overleden

Pastoor René Graat M.H.M.

Met grote dankbaarheid denken wij terug aan onze herder, een mensenmens, de grondlegger van het Cluster Terlinden.

Wij putten er troost uit, dat hij zelf een rotsvast vertrouwen had, dat "Hij daarboven" dit tijdstip voor hem heeft bepaald.

Dat hij moge rusten in vrede.

Parochiebesturen, vrijwilligers en parochianen van de parochies van Cluster Terlinden:

St. Gerlachus
Banholt

St. Brigida
Noorbeek

St. Franciscus
Reijmerstok

Ingezonden door inwoner van Reijmerstok:

In de nieuwsbrief van de Protestantse Kerk, stond dit berichtje over pastoor, geschreven door ds. Harrie de Reus:

Droevig bericht ontvingen we uit Banholt. Pastoor René Graat is overleden aan de gevolgen van Corona. Begin maart vierden we als gemeente met hem nog Wereldgebedsdag. "We laten ons toch niet klein krijgen door zo'n virus," zei hij nog. Hij is er aan overleden, maar klein heeft het virus hem niet gekregen, daarvoor vertrouwde René teveel op de Eeuwige. Een mooie man die onvermoeibaar getuigde van een liefdevolle God.

Oproep "Boek voor Pastoor Graat"

Daar stond een mooi dik boek, "Congo", in zijn boekenkast, van de schrijver David van Reybrouck. Het trok mijn aandacht. Pastoor René vertelde mij: "Ik vind dát zo een mooi boek, omdat hierin de verhalen van honderden mensen zélf uit Congo zijn weergegeven. Verhalen van gewone mensen, die vaak niet eens konden lezen en schrijven. Het is geen puur wetenschappelijk boek".

Dat vond ik prachtig en in die geest willen we een boek over onze pastoor samenstellen. In alle zorgvuldigheid en hem eer doen met deze uitgave. Van zijn mensen, vóór zijn mensen en ter herinnering aan onze Pastoor René Graat. Een gedenkboek, waarin zijn wezen en eigenschappen worden beschreven, door de mensen waartussen

hij heeft geleefd. De mensen die hem hebben meegemaakt. Zo kunnen we dan uit de vele verhalen een eerlijk beeld van een bijzonder mens laten weerspiegelen.

Het is een grote emotie die we hebben doorstaan bij het overlijden van pastoor René Graat. We hebben inmiddels warme en waardevolle reacties gekregen. In de vorm van mail, briefje in de bus, foto's, films.... Van heinde en ver... Uit verschillende parochies en landen over de wereld. Die schat aan informatie bundelen we en brengen we in boekvorm terug bij de mensen. Doe jij, doet U ook mee?

Weet je een bij-de-hante opmerking van pastoor, een one-liner, een korte anekdote, of een belevenis met pastoor of anders? **Stuur in!** Hoe?

1. Email: voorpastoor@gmail.com
2. Whatsapp 06477770007
3. Briefje in de bus Mheerderweg 17 Banholt
4. De ouderen zonder al dat: We kunnen terugbellen, interview op afstand. Laat het ons weten!

Alles doet er toe, en iederéén! Zoals dát ook bij Pastoor was.

Pierre Bessems

Kerkdiensten Reijmerstok in volgende maanden (onder voorbehoud):

Zondag 2 augustus	11.00 uur Kermis Terlinden
Zondag 9 augustus	09.30 uur
Zaterdag 15 augustus	19.00 uur
Zondag 23 augustus	11.00 uur
Zaterdag 29 augustus	19.00 uur
Zondag 6 september	09.30 uur
Zondag 13 september	09.30 uur
Zondag 20 september	11.00 uur
Zondag 27 september	09.30 uur
Zondag 4 oktober	09.30 uur
Zondag 11 oktober	11.00 uur
Zaterdag 17 oktober	19.00 uur
Zondag 25 oktober	09.30 uur
Zondag 1 november	15.00 uur Allerzielen
Zaterdag 7 november	19.00 uur
Zondag 15 november	11.00 uur
Zondag 22 november	09.30 uur
Zaterdag 28 november	19.00 uur
Zondag 6 december	09.30 uur
Zondag 13 december	11.00 uur
Zaterdag 19 december	19.00 uur

Kermis en Processie 2020

Regels i.v.m. Corona maken het vieren van de jaarlijkse kermis en processie onmogelijk. Onderlinge afstand en een maximum aan het aantal deelnemers kunnen wij niet borgen. Om deze reden zal de kermis en bijbehorende processie dit jaar niet gevierd worden.

Wij denken na over een alternatieve invulling voor dat weekend. Mocht dat lukken dan zullen wij u hierover nader informeren.

Parochiebestuur Reijmerstok

Kerkdiensten voor de maand juni:

Alle kerkdiensten voor juni zijn afgelast. Ook het vormsel (was gepland op vrijdag 26 juni) wordt uitgesteld naar een latere datum.

Kerkdiensten voor de maand juli:

Bij het samenstellen van dit parochiecontact, heeft het bisdom nog geen standpunt ingenomen m.b.t. missen vanaf juli. Volgens de huidige regels mogen in juli bijeenkomsten tot 100 mensen plaatsvinden, mits voldoende afstand kan worden gewaarborgd.

Onderstaande missen zijn dus onder voorbehoud van corona-ontwikkelingen, regelgeving en beschikbaarheid van een priester:

Zondag 5 juli, 11.00 uur

Jaardienst voor Jeanne Wouters-Lemmerling (stichting)

Jaardienst voor Josephina en Servé Vleugels-Goessens, tevens voor de familie Goessens (stichting)

Jaardienst voor Leo Essers en Catharina Essers-Landerloo, tevens voor Jef, Pierre en Guus

Zondag 12 juli, 9.30 uur (Kermis en Processie gaan niet door)

Jaardienst voor Hub en Mienke Gerrekens-Huijnen (Stichting)

Zaterdag 18 juli, 19.00 uur

Zondag 26 juli, 11.00 uur

Voor Pierre en Hub Jaminon en ouders Jaminon-Kroonen

Voor de overledenen van afgelopen jaar

Verplaatsen misintenties

Het spreekt vanzelf dat alle misintenties (al dan niet stichtingen) die zijn komen te vervallen wegens de afgelasting van de kerkdiensten op een latere datum kunnen worden ingepland.

Zodra er meer zekerheid is, verzoeken wij u om de door u gewenste datum via onderstaand formulier door te geven aan Eric Lemlijn.

Niet doorgegeven wijzigingen zullen in augustus/september/oktober a.s. (onder voorbehoud) willekeurig worden ingepland. Alvast bedankt voor uw medewerking.

Wijziging datum misintentie:

Misintentie voor:.....

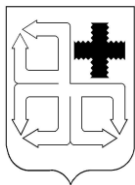
Oude datum was:

Nieuwe datum wordt:

Uw contactgegevens:

(naam) (tel. nr.)

(datum)

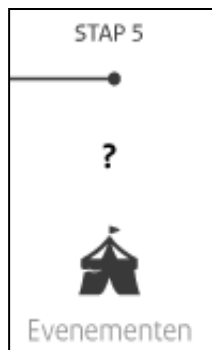
Jonkheid Reijmerstok

Anno 1815

Beste inwoners van Reijmerstok en Terlinden,

Om te beginnen wilt Jonkheid Reijmerstok jullie via deze weg bedanken voor jullie saamhorigheid en steun gedurende de uitvaart van meneer Pastoor Graat. Daarnaast een compliment voor jullie omgang met de strenge corona maatregelen waar wij ons allen aan moeten houden. We zijn nog steeds sprakeloos en het gemis van meneer Pastoor Graat zal zich de komende tijd sterker doen ontwikkelen naar mate de datum van onze traditionele kermis dichterbij komt.

Dit brengt ons bij de volgende mededeling. Zoals wellicht bekend worden evenementen met meer dan 100 personen voor onbepaalde tijd afgelast door heel Nederland. Daardoor zal Kermis Reijmerstok aankomend jaar NIET traditiegetrouw plaatsvinden. Ook de eerder aangekondigde kinderactiviteit wordt afgelast. Wij hopen hiervoor op jullie begrip. Echter, Jonkheid Reijmerstok wilt het tweede weekend van juli niet zo maar voorbij laten gaan. Wij zijn momenteel nog opzoek naar een passend alternatief en hierover houden we jullie op de hoogte middels brieven.

Mocht er een alternatief komen voor de kinderactiviteit dan wordt dit via social media bekend gemaakt. Sinds kort is Jonkheid Reijmerstok ook actief op Facebook. Door de Facebook pagina te 'liken' blijft u op de hoogte over onze Reijmerstokse jeugd.

Lieve inwoners, blijf allemaal gezond! Zorg goed voor jezelf en voor elkaar. En zoals de overheid formuleert: 'Alleen SAMEN krijgen we corona onder controle'.

Jonkheid Reijmerstok

ONZE EERSTE COMMUNICANTJES

Dit jaar doen de volgende kinderen hun Eerste Heilige Communie:

STAN KROONEN IKE RUIJTERS & BAS LACROIX

De voorstellingsmis en de Communieviering op Hemelvaartsdag zijn helaas niet kunnen doorgaan.

Samen met de ouders hebben wij besloten om de Communieviering uit te stellen tot september of oktober van dit jaar. Dit alles natuurlijk onder voorbehoud van Coronabeperkingen. Wel hebben wij al een priester bereid gevonden om deze dienst voor te gaan.

Nadere informatie volgt in ons volgende Parochiecontact.

Het Parochiebestuur van Reijmerstok

Gezien in Gulp en Geul

René

Hai, René. Ik schrijf je toch even. Om je te vertellen dat je nog elke dag door mijn hoofd spookt. En door de hoofden van nog veel meer mensen. Toen 23 maart het rampbericht door het heuvelland snelde dat je met spoed was opgenomen op de IC in Maastricht, was het of mijn gedachten even bevroren. Terwijl heel Banholt, Noorbeek en Reijmerstok bad, suste ik mezelf met de gedachte ‘Jij toch niet, jij hebt voor heter vuren gestaan’. Natuurlijk dacht ik dat. Jijzelf ook. Tot die 23^e. Tevoren was het voor jou een rotziekte, die het verdomme toch niet mocht winnen.

Je zag ‘m wel, ‘maar’ schreef je, ‘wie weet levert Corona hoop. Hoop voor de herontdekking van elkaar, van de echte waarden, hoop dat het leven wint van de angst, hoop ook vanwege de steun voor al die zorgers en verzorgers die een hartverwarmende solidariteit en spankracht bleek te

genereren'. En toen werd het stil. Met name rond jouw bed. Daar waren alleen de mensen die jij tevoren omschreef als 'al die mensen in witte, gele, groene, blauwe of doorzichtige jassen, die dag en nacht klaar staan voor Corona- en andere patiënten'.

Alle anderen, familie, vrienden en de ontelbaren die jou dierbaar waren en voor wie jij zoveel betekende, die vielen stil. Niet weg. Als in jouw drie dorpen ooit de hemel bestormd is met gebeden, dan was het toen. De vrouwen van Zij-actief, de parochianen, die je extra bijhield, omdat ze het 'even nodig hadden', de knapen van de Jonkheid, de ouderen, de harmonieleiden, de schutterij; alle mensen die jij in je hart gesloten had, droegen jou nu in hun hart mee in die verschrikkelijke weken. En toen de 11^e april kwam en al jouw hoop niet meer voor jou gold, trok weer de vrieskou door mijn gedachten.

Toen ik je zo'n kleine zestig jaar geleden leerde kennen als seminarist en wij elkaar toen uit het oog verloren, had ik nooit kunnen vermoeden dat ik je 13 jaar geleden opeens weer zou ontmoeten. De verrassing was wederzijds en aangenaam. Sindsdien volgden we elkaar. Zo las je mijn verhaaltjes en gaf soms commentaar. Ook als het je niet beviel. Bijvoorbeeld als ik aan de paus, - jouw paus-, raakte. Dan schreef je. Bij jou hoefde niemand te gissen naar wat je ervan vond. Vaker kruisten onze wegen, met name ook als mijn broer, ook een Mill-Hiller, vanuit Afrika hier op bezoek was.

We kwamen elkaar 'in 't voorbijvliegen' tegen, bij 'n concert, een feest, een bezoek, bij zorgen. Zomaar. Knipoog of miltje volstond. Maar nu stonden ze langs de weg, op anderhalve meter: de vrouw van Zij-actief, de Bieleman, de trompettist, die eenzaam voor zijn huis de Last Post blies, en ontelbare anderen. De kerels van de Jonkheid, waarmee je altijd de den ging inhalen en die je op handen droegen, droegen je nu op de schouder. En de dennenwagen bracht je de drie dorpen door. Weg van de straat, mijn hoofd in. Om er voor altijd te blijven.....

Françoise

Uit de Mauritiusbode (parochieblad van Schin op Geul)

René Graat.

Op een meer persoonlijk vlak kende ik René eigenlijk pas de laatste tien jaren. Toen hij met zijn studententijd begon, werkte ik al enkele jaren als missionaris in Kenia. Wij scheelden elkaar tien jaar. Na zijn priesterwijding werkte hij vele jaren in de Congo, helemaal aan de andere kant van Afrika. Ik weet ook niet meer wanneer ik hem voor het eerst heb ontmoet. Waarschijnlijk in ons huis in Nairobi in Kenia. Zijn naam dook nogal eens op en het was duidelijk dat hij invloedrijke functies vervulde in het verre Congo. Zijn vele ervaringen daar van oorlog en geweld hebben hem zeker gemaakt tot de milde mens die hij was. Hij was daardoor niet onderuit gegaan maar juist gegroeid in wijsheid en besef van de menselijke tekortkomingen om het zo maar zachtjes uit te drukken.

Toen hij eenmaal voor goed terug was in Nederland, stond hij op een goeie dag hier op de stoep in Schin op Geul. Hij zocht werk. Ik heb hem toen uit eigen ervaring aangeraden hoe hij daarbij te werk moest gaan. Dat heeft hij gedaan en op die manier kwam hij terecht in Banholt met Noorbeek en Reijmerstok. Later kwam daar nog werk bij in Margraten en Oud-Valkenburg. Intussen was hij ook de Vice-Regionaal van de Missionarissen van Mill Hill in Nederland. Die functie bracht ook weer de nodige vergaderingen en andere activiteiten met zich mee. Nadien ontmoetten wij elkaar regelmatig: bij zijn installatie als pastoor te Banholt, bij zijn veertigjarig priesterfeest in Terlinden, bij de regelmatige vergaderingen van het dekenaat waarvan hij tevens bestuurslid was. Zijn gaven bleven niet onopgemerkt. Soms kwam hij gewoon even langs om te vragen hoe het met mij ging. Die zorg en belangstelling waren tekenend voor zijn persoon. Zij ontroerden mij en ik vond die eerlijk en oprecht. Hij was een puur mens, niet geforceerd, het kwam allemaal spontaan en vrijuit, vanuit een helder verstand en inzicht. Wanneer wij voor een feest of bijeenkomst naar ons huis in Oosterbeek bij Arnhem gingen was René gelukkig de chauffeur. Uiteindelijk troffen wij elkaar regelmatig in de Federatie tussen Valkenburg, Oud-Valkenburg en Schin op Geul.

Gelukkig kon hij dat allemaal aan, hoewel hij soms moest toegeven dat het op het laatst wel allemaal een beetje veel werd. Maar hij genoot een goede gezondheid. Het was een rijk leven en hij genoot ervan.

Zijn priester zijn was voor hem een vreugde en gaf hem grote voldoening. Het gemak waarmee hij met mensen om kon gaan was voor velen en voor hemzelf een zegen.

René, heel veel dank voor alles, wij en velen met ons zullen je missen. Wij vertrouwen erop dat je ook daarboven niet stil kunt zitten en ons steunt en verder helpt.

Frans Mol,
Missionaris van Mill Hill en priester van Schin op Geul

Voor Heilige missen in de parochies Banholt en Noorbeek:

Zie website: **clusterterlinden.nl**

Onder clusterinformatie, misrooster

VASTENAKTIE

Door de coronacrisis was het dit jaar niet mogelijk om de Vastenactie op de gebruikelijke manier via huis-aan-huis inzameling te organiseren. Daarom hebben wij de gelegenheid gegeven om bijdragen over te maken op onze bankrekening. Een aantal mensen hebben hiervan gebruik gemaakt. In totaal is een bedrag van € 285 bijeen gebracht.

Het geld is bestemd voor projecten om zoveel mogelijk (jonge) mensen in staat te stellen een beroepsopleiding te volgen en hen te helpen bij het opzetten van een eigen bedrijfje. Daarmee kunnen ze dan in hun eigen levensonderhoud voorzien.

Heel hartelijk dank voor uw royale bijdragen.

Namens het Par. Missiecomité Reijmerstok
J. Wolfs, secretaris

Bestellen van Heilige Missen

Misintenties kunnen middels onderstaand formulier schriftelijk worden aangevraagd. Een volledig ingevuld formulier kunt u doormailen naar lemlijn@hetnet.nl, of deponeren in de brievenbus van Eric Lemlijn (Reijmerstokkerdorpsstraat 88). Het verschuldigde bedrag kunt u overmaken op bankrek.nr. NL83RABO0143700375 t.n.v. R.K. Kerkbestuur Reijmerstok. Mochten wij naar aanleiding van uw formulier nog vragen hebben, dan nemen wij telefonisch contact met u op.

Misintenties worden slechts éénmaal per maand doorgegeven aan weekbladen (Omroeper, Gulp en Geul, Etalage). Geef deze daarom tijdig door!

Aanvraagformulier voor misintenties:

Misintentie voor:

Eventueel met vermelding van (aankruisen wat van toepassing is):

☐ Zeswekendienst

☐ Jaardienst

☐ Huwelijk of jubileum

☐ Anders:

Datum(s) misintentie:

zaterdag of zondag a € 25,-

woensdag a € 10,-

Uw contactgegevens:

(naam) (tel. nr.)

(datum)

Parochiebestuur

Jef Denis	Penningmeester	06-12547867 jefbw9@gmail.com
Eric Lemlijn	Secretaris	043-4572141 lemlijn@hetnet.nl
Marjo Lacroix	Tevens lid van het Kerkbestuur TerMar	043-4571953 marjolacroix@ziggo.nl
Tous Bastings	Tevens lid van het Kerkbestuur TerMar	06-80148206 tous.bastings@ziggo.nl

Bankrekeningnummer

NL83RABO0143700375 t.n.v. R.K. Kerkbestuur Reijmerstok

Misintenties

Misintenties kunt u schriftelijk opgeven (zie elders in dit parochiecontact).

Belangrijke gebeurtenissen

U kunt contact opnemen met het parochiebestuur voor o.a.: Doopsel / Ziekenbezoek / Huwelijksmis / Begrafenis / Doorgeven van (langdurig) zieken / Toedienen van sacramenten

Kerkgebouw en Kerkhof

- Kusters zijn: Cato Slenter (043-4572128) en Leon Gerrekens (06-27201884). Zij zijn tevens aanspreekpunt voor vragen omtrent het kerkgebouw, luiden kerkklokken etc..
- Tous Bastings is aanspreekpunt m.b.t. kerkhof en begrafenissen.

Berichten voor Parochiecontact

Wilt u een bericht plaatsen in ons eerstvolgende Parochiecontact (juni-juli), gelieve dat dan vóór 15 juli door te mailen naar: lemlijn@hetnet.nl

Zie ook onze website: www.clusterterlinden.nl

